

İhvan-ı Müslimin ve Risale-i Nur mesleği

Müslümanların Risale-i Nur'da geçen şu cümleyi dikkate alması gerekir: "Muhammed-i Haşimî Aleyhissalâtü Vesselâm'a bak. O zât, ümmiliğiyle beraber, bir kuvvete mâlik değildi. Ne onun ve ne de ecdadının bir hâkimiyetleri sebkât etmemişti; bir hâkimiyete, bir saltanata meyilleri yoktu." (İşaratü'l-İ'caz)

Evet Peygamber Efendimizin (asm) ve ecdadının bir güç elde etme ve o güçle hükmetme gibi bir derdi yoktu. Ama bugün Müslümanlar saltanat ve hâkimiyet davasına düştüler. Saltanat elde etmeden İslâmiyet'e hizmet edilmez diye düşündüler. İslâmî partiler teşkil ettiler. İhvan-ı Müslimin de bu partilerden birisine kaynaklık etti. Risale-i Nur'u okuyanlar ihvanı Emirdağ Lahikası'ndan tanırılar. İsa Abdülkadir'in mektubunda İhvan-ı Müslimin ve Nur talebelerinin farkı bir bir izah edilir. Tam altı tane büyük fark anlatılır. Bu farkları iyi tetkik etmeyenler, "O halde, Nur talebelerinin imana hizmeti ettiği ve İhvan'ın siyaset ürettiği bir iklim pekâla birbirini tamamlayabilir ve birbirine kuvvet verir" diyerek yanlış söyleyebilmektedirler. İhvanın siyaset ürettiği iklim, "Din sadece benim malımdır" diyerek ülkeyi müthiş bir bölünmeye götürmeye sebep olabilen bir iklimdir. Risale-i Nur'un iklimi ise, dini her türlü inhisardan kurtarıp, dini dünyevî ve uhrevî hiçbir şeye âlet ettirmeme iklimidir.

"Türkiye'deki Nur talebelerinin İhvan-ı Müslimin cemiyeti ile alâkaları nedir, ne münasebeti var? Hem farkları nedir? Türkiye'deki Nur talebeleri, Mısır'da ve bilâd-ı Arab'da İhvan-ı Müslimin nâmında ittihad-ı İslâma çalışan cemiyetler gibi müstakil cemiyet midirler? Ve onlar da onlardan mıdır? Ben de cevap veriyorum..." (Emirdağ Lahikası) diyerek bu meseleyi izah eden İsa Abdülkadir, İhvan-ı Müslimin'in din-siyaset ilişkisindeki duruşunu şu cümlelerle açıkça belirtmektedir: "İhvan-ı Müslimin ise, memleket ve vaziyet sebebiyle siyasetle, din lehinde iştigal ediyorlar ve siyasî cemiyet de teşkil ediyorlar." (Emirdağ Lahikası)

İhvan-ı Müslimin ile 'Siyasal İslâm' düşüncesi İslâm ülkelerine de hızla yayılmış, İslâm ülkelerinde açtıkları şubelerle etkili olmuşlardır. Bu durumu İsa Abdülkadir, şu şekilde belirtmektedir: "Amma İhvan-ı Müslim'in ise, vaziyetleri itibarıyla siyasete temas etmeye ve cemiyet teşkiline ve şubeler ve merkezler açmaya muhtaç bulunduklarından, bulundukları yerlerdeki hükümetten icazet ve ruhsat almaya muhtaçtırlar. Ve Nurcular gibi bilinmiyor değiller. Ve bu esas üzerine, kendilerine umumî merkezleri olan Mısır'da, Suriye'de, Lübnan'da, Filistin'de, Ürdün'de, Sudan'da, Mağrib'de ve Bağdat'ta çok şubeler açmışlar." (Emirdağ Lahikası)

İhvan'ın siyasî çizgisi hiçbir şekilde Risale-i Nur'daki düsturlarla uyuşmuyor. Dolayısıyla, İhvan'ı Emirdağ Lahikası'ndan

tanıyan Nurcular, İhvan'ın siyasî yanlışlarını görmemek için tevillere ve gereksiz savunmalara girmiyorlar. Mekân, mevzu ve bazı sebepler nedeniyle siyasetten kurtulamayan İhvan'ın bu siyasî çizgisini Risale-i Nur'la bağdaştırmaya çalışmıyorlar.

İhvan, maalesef, darbecilerin oyununa gelerek kendi taraftarlarını sokağa teşvik ederek, darbecilerin ekmeğine yağ sürmüş oldu. Risale-i Nur'dan müsbet hareketi anlatanların bir yandan da İhvan taraftarlarının sokağa dökülmesini alkışlaması gerçekten şaşırtıcı oluyor. Elbette biz bunları söylerken darbecileri meşru görmüyor ve millî iradeye her türlü müdahaleyi lânetliyoruz. Ancak İhvan'ın ve Risale-i Nur mesleğinin içtimâi-siyasî alana bakan farkını da belirtmek ve bu farkları dikkate almak zorundayız.

“İhvan'ın bu çizgisi Üstad Said Nursî'nin meşrutiyet vurgusu ile büyük bir oranda paraleldir. Tek fark, Üstad meşrutiyet bile olsa siyaset ile hizmet etmek yerine iman hizmetini vurgularken, İhvan meşru bir siyasî parti gibi hizmet etmek istemektedir. İhvan'ın bu isteği de meşrudur” diyen dostların, din lehinde siyasetle iştigalden uzak durmak gerektiğine dair Risale-i Nur'da yüzlerce düstur varken, hâlâ İhvan'ın siyasetini tasvip etmesi, hattâ daha ileri gidip Üstad ile kıyaslayarak, ‘onlar da Üstad gibi, fakat siyaset yoluyla meşrutiyete hizmet ediyorlar’ demek, Risale-i Nur ile İhvan-ı Müslimin hareketini birbirini tamamlayıcı iki unsur gibi göstermek ne kadar doğrudur, feraset ve takdirinize bırakıyorum.

Hasan Koç 11/08/2013